

Technologische buikpijn!

Sinds een paar weken heb ik een nieuw maatje. Hij zegt precies de juiste dingen op het juiste moment, brengt me overal naar toe en is betrouwbaar. Dankzij Tom, een wereldse navigatievent, hoef ik nooit meer te verdwalen en behoort het zoeken 'on the road' voorgoed tot de verleden tijd. In het navigatiesysteem wonen meerdere stemmen. Zo kun je kiezen uit Nora de kakmadam, Bram de warme, Bernard de kille en Lucie de zwoele. Ik heb gekozen voor de stem van Bram, maar noem het ding Tom.

Het apparaatje op het dashboard volgt de GPRS stralen in de lucht en via de blue tooth verbinding van mijn mobiel kan ik dan via een mobiele internet verbinding, file informatie ontvangen op het navigatiesysteem. Vervolgens kan ik dan SMS-en, dat ik later ben op mijn afspraak. Althans, als ik de woorden van de verkoper goed heb begrepen. "Mevrouw, u heeft het toch nu toch wel allemaal helder?" "Ja, ja natuurlijk had ik dat, pakt u Tom Tom maar voor mij in!" Wat moest ik anders zeggen na een boel gepraat en twee koffietjes verder.

Onderweg komt de verbinding met zo'n kastje helemaal tot leven. "Over driehonderd meter rechtsaf". "Ja, ja, ik heb je gehoord", roep ik dan". Of ineens ergens midden op een drukke weg "probeer om te draaien". "Jij bent niet goed Tom, zeg ik dan". En dan die blue tooth. Iedereen die blue tooth op zijn mobiel heeft aanstaan is onderling traceerbaar. Om wild van te worden. "Hallo 'lonely' mobiel hier, wie is u? ik wil u ontmoeten" Hemeltje lief zeg, uit met dat geblue tooth.

De huidige technieken zijn voor mij onbevattelijk. Zo las ik laatst in de krant dat men zo ver is met de chiptechniek dat het niet ver van ons vandaan is dat na het paspoort bijvoorbeeld ook kleding en voedsel gechipt gaat worden. Deze technologie kan de huidige streepjescodes vervangen. Inkopers kunnen met één druk op de knop hun voorraden traceren en zelfs zien waar, in de winkel, het product zich bevindt. Door de chip wordt het consumeergedrag van de mens nog beter meetbaar en volgbaar. Want met het kopen van die nieuwe broek loopt de chip mee de winkel uit. Mevrouw heeft deze broek twee jaar gedragen en sinds twee weken is hij verdwenen. Ja meneer de marketeer, met de kledingzak mee naar Africa. Of misschien heeft mevrouw zich wel vergist. Zij consumeert nogal wat chippies en wellicht is het chipding uit haar broek wel verdwenen naar haar maag. Om buikpijn van te krijgen!

Nathalie van Spall
nvanspall@mana.nl